

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Klimatu i Środowiska</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Anita Sowińska – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Klimatu i Środowiska</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Maciej Białek – Zastępca Dyrektora Departamentu Gospodarki Odpadami e-mail: maciej.bialek@klimat.gov.pl, tel. 880-761-254</p> <p>Waldemar Jagodziński – Główny Specjalista w Zespole Obsługi Prawnej Departamentu Gospodarki Odpadami e-mail: waldemar.jagodzinski@klimat.gov.pl, tel. 882-362-624</p>	<p>Data sporządzenia 18.03.2026 r.</p> <p>Źródło: Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/884 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie zmiany dyrektywy 2012/19/UE w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (Dz. Urz. UE L 884 z 19.3.2024, s. 884)</p> <p>Art. 8a ust. 5 akapit trzeci dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/851 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz. Urz. UE L 150 z 14.6.2018, s. 109) zmieniającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów (Dz. Urz. UE L 312 z 22.11.2008, s. 3)</p> <p>Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów: UC97</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

I.
Projekt ustawy przewiduje zmiany w: ustawie z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym¹⁾, ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji²⁾, ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach³⁾ oraz ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi⁴⁾.

Projektowana ustawa w art. 1 dokonuje wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/884 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie zmiany dyrektywy 2012/19/UE w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego⁵⁾.

Zmiana dyrektywy w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego związana była z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 25 stycznia 2022 r. w sprawie C-181/20, w którym Trybunał stwierdził nieważność art. 13 ust. 1 dyrektywy w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego w zakresie, w jakim dotyczy on paneli fotowoltaicznych wprowadzonych do obrotu w okresie od 13 sierpnia 2005 r. do 13 sierpnia 2012 r., z powodu niezasadzonego skutku wstecznego.

Termin transpozycji dyrektywy w sprawie zmiany dyrektywy w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego upłynął 9 października 2025 r.

II.
Obecnie nie obowiązują przepisy jednoznacznie wskazujące, że przedmioty wyposażenia lub części wymontowane z pojazdów, w tym pojazdów wycofanych z eksploatacji, przekazywane do regeneracji, tj. do procesu, podczas którego są one przywracane do stanu pierwotnego lub lepszego, zgodnie ze specyfikacjami technicznymi producenta, nie stanowią odpadów w rozumieniu przepisów ustawy o odpadach. Powyższe przekłada się na wydłużony czas kontroli i postępowań wyjaśniających oraz nakładanie dodatkowych obostrzeń na branżę zajmującą się regeneracją części, której działalność w praktyce nie odbiega znacząco od działalności polegającej na naprawie uszkodzonych części (które nie są traktowane jako odpady). Nie zmienia się przeznaczenie części, zaś regeneracja daje gwarancję zgodności produktu ze specyfikacjami producenta.

III.
Ponadto w lutym 2024 r. Komisja Europejska skierowała do Polski zarzuty nieprawidłowej transpozycji art. 8a ust. 5 akapit trzeci dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/851 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz. Urz. UE L 150 z 14.6.2018, s. 109) zmieniającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie

¹⁾ Dz. U. z 2024 r. poz. 573, z późn. zm., dalej „ustawa o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym”.

²⁾ Dz. U. z 2020 r. poz. 2056, dalej „ustawa o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji”.

³⁾ Dz. U. z 2023 r. poz. 1587, z późn. zm., dalej „ustawa o odpadach”.

⁴⁾ Dz. U. z 2025 r. poz. 870, z późn. zm., dalej „ustawa o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi”.

⁵⁾ Dz. Urz. UE L 884 z 19.3.2024, s. 884, dalej „dyrektywa w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego”.

odpadów⁶⁾. Komisja wskazała, że transpozycja przepisów do polskiego porządku prawnego jest nieprawidłowa ze względu na brak instytucji upoważnionego (autoryzowanego) przedstawiciela w ustawach z zakresu gospodarki odpadami.

Obecnie przepisy ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej⁷⁾ zawierają przepisy dotyczące autoryzowanego przedstawiciela. Celem niniejszej ustawy jest wprowadzenie przepisów z tego zakresu do ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji. W związku z tymi zmianami konieczne jest również odpowiednie dostosowanie przepisów ustawy odpadach.

Przedmiotowy projekt nie obejmuje wprowadzenia analogicznej instytucji w ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach⁸⁾, ponieważ ustawa ta będzie wymagała uchylecia w związku z uchwaleniem obowiązującego bezpośrednio rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1542 z dnia 12 lipca 2023 r. w sprawie baterii i zużytych baterii, zmieniającego dyrektywę 2008/98/WE i rozporządzenie (UE) 2019/1020 oraz uchylającego dyrektywę 2006/66/WE⁹⁾. Przepisy regulujące funkcjonowanie instytucji autoryzowanego przedstawiciela w tym zakresie zostaną uwzględnione w ustawie transponującej.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

I.

Projektowane przepisy stanowią transpozycję do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Wyrokiem z dnia 25 stycznia 2022 r. w sprawie C-181/20 Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (Trybunał) stwierdził nieważność art. 13 ust. 1 dyrektywy w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Wyrok Trybunału dotyczył nałożonego przez Republikę Czeską obowiązku uiszczenia opłaty recyklingowej przez operatorów elektrowni słonecznych, w celu realizacji obowiązku finansowania kosztów gospodarowania odpadami pochodzącymi z paneli fotowoltaicznych wprowadzonych do obrotu nie później niż 1 stycznia 2013 r. Jeden z operatorów zakwestionował zgodność tego mechanizmu z wymogami dyrektywy w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, zobowiązującej finansowanie przedmiotowych kosztów przez producentów w odniesieniu do paneli wprowadzonych do obrotu po 13 sierpnia 2005 r.

Trybunał potwierdził zaistnienie powyższej niezgodności. Wskazał jednak, że sam przywoływany przepis dyrektywy jest dotknięty wadą nieważności, bowiem panele fotowoltaiczne zostały objęte zakresem dyrektywy dopiero z dniem 13 sierpnia 2012 r. Zgodnie z wykładnią Trybunału, „w sytuacji gdy prawodawca Unii pozostawia najpierw państwom członkowskim możliwość określenia zasad podziału kosztów gospodarowania odpadami pochodzącymi z określonych produktów, a następnie postanawia ustanowić normę, zgodnie z którą we wszystkich państwach członkowskich koszty te powinny być ponoszone przez producentów, w tym w odniesieniu do produktów, które wprowadzili oni już do obrotu w czasie obowiązywania tych wcześniejszych przepisów Unii, należy uznać, że norma ta jest stosowana z mocą wsteczną w rozumieniu orzecznictwa przywołanego w pkt 47 niniejszego wyroku, wobec czego może ona naruszać zasadę pewności prawa”. Na etapie projektowania paneli fotowoltaicznych ich producenci nie byli bowiem w stanie przewidzieć, że zostaną później zobowiązani do zapewnienia finansowania kosztów gospodarowania odpadami pochodzącymi z tych paneli.

Dyrektywa w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego dokonuje całościowej rewizji dyrektywy 2012/19 pod kątem zakresu stosowania jej przepisów, w celu usunięcia dostrzeżonego przez Trybunał naruszenia zasady pewności prawa. Dotychczasowy podział na sprzęt wprowadzony do obrotu do 13 sierpnia 2005 r. i po tym dniu został zastąpiony nowym podziałem, na sprzęt:

- 1) objęty zamkniętym katalogiem określonym w załączniku I do dyrektywy 2012/19 i wprowadzony do obrotu po 13 sierpnia 2005 r.;
- 2) stanowiący panele fotowoltaiczne i wprowadzony do obrotu od 13 sierpnia 2012 r.;
- 3) inny niż objęty zamkniętym katalogiem określonym w załączniku I do dyrektywy 2012/19 i wprowadzony do obrotu od dnia 15 sierpnia 2018 r.;
- 4) sprzęt wprowadzony do obrotu przed tymi datami (dalej „sprzęt dawny”).

Daty te wymagają modyfikacji na etapie implementacji do prawa krajowego w świetle celu dyrektywy, jakim jest wykluczenie mocy wstecznej obowiązywania przepisów. Przepisy krajowe dotyczące zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego mają zastosowanie do paneli fotowoltaicznych dopiero od 1 stycznia 2016 r., tj. od dnia wejścia w życie ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. Ta sama ustawa przyspieszyła rozszerzenie zakresu przedmiotowego przepisów na dzień 1 stycznia 2018 r. (sprzęt inny niż wymieniony w załączniku nr 6 do ustawy).

Projektowana ustawa utrzymuje w całości zasady podziału obowiązków w stosunku do sprzętu nowego i dawnego, modyfikując jedynie daty określające ten podział.

⁶⁾ Dz. Urz. UE L 312 z 22.11.2008, s. 3.

⁷⁾ Dz. U. z 2024 r. poz. 433, z późn. zm., dalej „ustawa o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej”.

⁸⁾ Dz.U. z 2025 r. poz. 809.

⁹⁾ Dz. Urz. UE L 191 z 28.7.2023, str. 1.

Zgodnie z projektowanym art. 18 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, w przypadku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych wprowadzający jest obowiązany do zorganizowania i sfinansowania zagospodarowania zużytego sprzętu. Obowiązek ten z zasady odnoszony jest do sprzętu, który został przez niego wprowadzony do obrotu. W odniesieniu do sprzętu dawnego, odnosi się go jednak do sprzętu tej samej grupy, proporcjonalnie do jego udziału w masie sprzętu wprowadzonego do obrotu.

Zgodnie z projektowanym art. 19 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, w przypadku sprzętu innego niż przeznaczony dla gospodarstw domowych wprowadzający jest obowiązany do zorganizowania i sfinansowania zagospodarowania zużytego sprzętu innego niż dawny, chyba że taki sprzęt jest przez niego zastępowany sprzętem tego samego rodzaju lub spełniającym te same funkcje. W pozostałym zakresie obowiązek ten ciąży na użytkowniku, o ile co innego nie wynika z postanowień umownych.

Przekładając powyższe na porównanie stanu obecnego i docelowego:

1. Stan obecny: obowiązuje formalny podział obowiązków pomiędzy wprowadzającego sprzęt i właściciela zużytego sprzętu, w zależności od tego, czy odpad powstał ze sprzętu wprowadzonego do obrotu do 13 sierpnia 2005 r. („sprzęt dawny”), czy po tej dacie (art. 18 i 19 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym). Równoległe przepisy krajowe nakładają na wprowadzających sprzęt elektryczny i elektroniczny obowiązek osiągnięcia minimalnych rocznych poziomów zbierania zużytego sprzętu, a następnie jego odzysku oraz przygotowania do ponownego użycia i recyklingu. Skutkiem przedmiotowych obowiązków jest zapewnienie po stronie wprowadzających sprzęt popytu na usługi zbierania i przetwarzania zużytego sprzętu.
2. Stan docelowy: zgodnie z wymogami dyrektywy w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, sama zasada formalnego podziału obowiązków jest utrzymana, ale zmianie i doszczegółowieniu ulegają daty graniczne. Za sprzęt dawny będzie uznawany zużyty sprzęt powstały:
 - 1) ze sprzętu wymienionego w załączniku nr 6 do ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym i wprowadzonego do obrotu do 13 sierpnia 2005 r.;
 - 2) z paneli fotowoltaicznych, wprowadzonych do obrotu przed 1 stycznia 2016 r.;
 - 3) ze sprzętu, innego niż wymieniony w załączniku nr 6 do ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym i wprowadzonego do obrotu przed 1 stycznia 2018 r.

Zasadniczą konsekwencją nowelizacji będzie wyłączenie sytuacji, w której wprowadzający sprzęt do użytku profesjonalnego ma formalny obowiązek zapewnienia zagospodarowania odpadów powstałych z urządzeń wprowadzonych do obrotu w momencie, w którym nie były one objęte przepisami ustawy. Dotyczy to odpadów paneli fotowoltaicznych wprowadzonych do obrotu od 13 sierpnia 2005 r. do 31 grudnia 2015 r. oraz sprzętu innego niż wymieniony w załączniku nr 6 do ustawy, wprowadzonego do obrotu od 13 sierpnia 2005 r. do 31 grudnia 2017 r. Koszty zagospodarowania takich odpadów ponosi ich posiadacz, chyba że dokonana zostanie wymiana starego sprzętu na nowy – wówczas, zgodnie z art. 19 ust. 2, odpowiedzialność przejmuje wprowadzający.

Dokonywana zmiana zapewnia realizację obowiązku transpozycji przepisów dyrektywy w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, ale nie ma istotnego wpływu na system zbiórki i zagospodarowania tzw. „elektrozłomu”. Istotą przepisów krajowych w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest obowiązek osiągnięcia minimalnych rocznych poziomów zbierania zużytego sprzętu obliczanych w stosunku do średniorocznej masy sprzętu wprowadzonego do obrotu (art. 20 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym), a następnie jego odzysku oraz przygotowania do ponownego użycia i recyklingu (art. 21 przedmiotowej ustawy). Skutkiem przedmiotowych obowiązków jest zapewnienie popytu na usługi zbierania i przetwarzania zużytego sprzętu. Powyższy mechanizm zachowuje pełną aktualność w świetle przepisów nowej dyrektywy, a sprzęt objęty ww. nowelizacją będzie mógł być zaliczony do realizacji wymaganych poziomów (utrzymanie popytu po stronie organizacji odzysku).

3. Oczekiwany efektem jest zapewnienie transpozycji dyrektywy w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

II.

1. Stan obecny: brak jednoznacznych zapisów w odniesieniu części wymontowanych z pojazdów przeznaczonych do regeneracji, co przekłada się na dużą dowolność w interpretacji ich klasyfikowania jako odpady lub produkty.
2. Stan docelowy: wprowadzenie w ustawie o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji przepisów określających warunki, kiedy przedmioty wyposażenia lub części wymontowane z pojazdów i pojazdów wycofanych z eksploatacji nie stanowią odpadów w rozumieniu ustawy o odpadach zlikwiduje problem sporów interpretacyjnych w tym zakresie i przyczyni się do ustabilizowania rynku regenerowanych części motoryzacyjnych oraz przyspieszy transformację w kierunku gospodarki o obiegu zamkniętym w tej dziedzinie.

3. Oczekiwanym efektem jest ułatwienie jednoznacznej interpretacji przepisów w odniesieniu do tych części oraz wzmocnienie działalności polegającej na regeneracji części motoryzacyjnych. Przełoży się to pozytywnie na działania w zakresie przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym i pozwoli wesprzeć nadawanie „drugiego życia” wielu przedmiotom wyposażenia i częściom pojazdów.

III.

1. Stan obecny: w ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz ustawie o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji nie ma regulacji dotyczących instytucji autoryzowanego przedstawiciela. Oznacza to, że przedsiębiorcy mający siedzibę poza granicami kraju nie mają możliwości ustanowienia podmiotu odpowiedzialnego za wykonywanie na terytorium kraju obowiązków określonych ustawą dla wprowadzającego produkty w opakowaniach/wprowadzającego pojazd w odniesieniu do wprowadzonych przez nich produktów w opakowaniach/pojazdów.
2. Stan docelowy: wprowadzenie do ww. ustaw przepisów dotyczących instytucji autoryzowanego przedstawiciela wzorowanych na funkcjonujących od lat przepisach ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. Projektowane przepisy określą zasady wyznaczania autoryzowanego przedstawiciela i katalog podmiotów mogących funkcjonować w takim charakterze. W przypadku ustanowienia autoryzowanego przedstawiciela jego mocodawca będzie działał wyłącznie za pośrednictwem tego podmiotu, a autoryzowany przedstawiciel będzie ponosił odpowiedzialność za wykonywanie jego obowiązków ustawowych. Projektowane przepisy uwzględniają również warunki zwolnienia z obowiązków ustawowych krajowych dystrybutorów produktów pochodzących od podmiotu, który ustanowił autoryzowanego przedstawiciela. W związku z tymi zmianami konieczne jest również odpowiednie dostosowanie przepisów ustawy o odpadach. Stanowią one rozszerzenie przepisów ustawy o odpadach odnoszących się w obecnym stanie prawnym do instytucji autoryzowanego przedstawiciela z ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej.
3. Oczekiwanym efektem jest zapewnienie transpozycji art. 8a ust. 5 akapit trzeci dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/851 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz.Urz. UE L 150 z 14.6.2018, s.109) zmieniającej Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów (Dz.Urz. UE L 312 z 22.11.2008, s. 3). Możliwy jest pozytywny wpływ na finanse podmiotów działających w tym momencie jako wprowadzający.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W zakresie sprzętu elektrycznego i elektronicznego nie upłynął termin transpozycji dyrektywy 2024/884, w związku z czym rozwiązanie problemu w innych państwach nie jest znane. Niemniej spodziewana jest transpozycja przepisów tej dyrektywy bez wprowadzania nowych rozwiązań.

Rozwiązania w zakresie autoryzowanego przedstawiciela:

Słowacja

Proces rejestracji związany z opakowaniami, ich ewidencją oraz recyklingiem na Słowacji odbywa się w tamtejszym Ministerstwie Środowiska. Pierwszym krokiem jest rejestracja w słowackim odpowiedniku Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami (BDO) – *Informačný systém odpadového hospodárstva*, tzw. (ISOH). W przypadku zagranicznych producentów niezbędne jest nawiązanie współpracy z autoryzowanym przedstawicielem na Słowacji. Proces ten przeprowadza się poprzez udzielenie pisemnego pełnomocnictwa na co najmniej rok. Wyznaczony w ten sposób autoryzowany przedstawiciel zobowiązuje się do wykonania w imieniu przedsiębiorcy wszystkich obowiązków zgodnie z obowiązującymi przepisami, m.in. przeprowadzenia rejestracji czy składania sprawozdań w terminie.

Niemcy

Od 3 lipca 2021 r. zagraniczni przedsiębiorcy sprzedający towary niemieckim odbiorcom końcowym, którzy nie posiadają oddziału w Niemczech, mają możliwość wyznaczenia na terenie Niemiec upoważnionego przedstawiciela (będącego osobą fizyczną lub prawną lub spółką osobową posiadającą zdolność prawną, mającą siedzibę w Niemczech) do wypełniania we własnym imieniu obowiązków, jakie zostały na nich nałożone przez ustawę o opakowaniach.

W przypadku podjęcia decyzji o wyznaczeniu takiego przedstawiciela, zagraniczny przedsiębiorca jest zobligowany dokonać odpowiedniej rejestracji samodzielnie, czynność ta nie może zostać dokonana przez wyznaczonego przedstawiciela. Upoważniony przedstawiciel będzie wówczas traktowany jako producent w zakresie obowiązków uregulowanych w ustawie o opakowaniach i przejmuje w tym zakresie obowiązki zlecającego zagranicznego przedsiębiorcy. Każdy przedsiębiorca

może wyznaczyć tylko jednego upoważnionego przedstawiciela, natomiast samo wyznaczenie musi być dokonane w formie pisemnej w języku niemieckim.

Rozwiązania w zakresie części wymontowanych z pojazdów przeznaczonych do regeneracji:

Niemcy

W Niemczech praktyka administracyjna w zakresie rozróżnienia pomiędzy przedmiotami stanowiącymi odpady i częściami nieposiadającymi tego statusu znajduje oparcie w przepisach doprecyzowujących definicję odpadu (§ 3 ust. 1-3 KrWG – *Gesetz zur Förderung der Kreislaufwirtschaft und Sicherung der umweltverträglichen Bewirtschaftung von Abfällen*), w szczególności we wskazaniu domniemania zamiaru pozbycia się w odniesieniu do przedmiotów powstających podczas przetwarzania energii, produkcji, obróbki lub wykorzystania substancji bądź produktów, lub podczas świadczenia usług, jeżeli celem danej czynności nie było ich wytworzenie, albo których pierwotne przeznaczenie przestało istnieć lub zostało zarzucone, bez jednoczesnego nadania im nowego przeznaczenia, które bezpośrednio zajęłoby jego miejsce. Ocena zamierzonego przeznaczenia powinna opierać się na zamiarze producenta lub właściciela, z uwzględnieniem postrzegania tego przez ogół społeczeństwa. Powyższe stanowi podstawę do przyjmowania, że w przypadku części przeznaczonych do regeneracji nie występuje zamiar pozbycia się.

Francja

We Francji status części przeznaczonych do regeneracji jako niestanowiących odpadów wynika z praktyki administracyjnej, przy czym znajduje on potwierdzenie w art. R224-24 *Code de la consommation*, wyróżniającym w kontekście obowiązku oferowania konsumentowi części, jako dwóch odrębnych kategorii: części przygotowanych do ponownego użycia (w procesie odzysku) oraz części zregenerowanych zgodnie ze specyfikacjami producenta.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Wprowadzający produkty w opakowaniach	Ok. 96 tys.	Rejestr BDO (według danych na dzień 30.12.2024 r.)	Zakres obowiązków pozostaje taki sam, zmiana polega na możliwości wykonywania tych obowiązków przez autoryzowanego przedstawiciela działającego na terytorium Polski. W przypadku wprowadzających produkty w opakowaniach mających siedzibę poza terytorium UE wyznaczenie autoryzowanego przedstawiciela będzie obowiązkowe. Możliwy jest pozytywny wpływ na finanse podmiotów w tym momencie działających jako wprowadzający.
Wprowadzający pojazdy	Ok. 16 tys.	Rejestr BDO (według danych na dzień 30.12.2024 r.)	Zakres obowiązków pozostaje taki sam, zmiana polega na możliwości wykonywania tych obowiązków przez autoryzowanego przedstawiciela działającego na terytorium Polski. Możliwy jest pozytywny wpływ na finanse podmiotów w tym momencie działających jako wprowadzający.
Podmioty zajmujące się regeneracją fabryczną przedmiotów wyposażenia i części pojazdów	460	Panorama firm	Ujednolicenie sposobu prowadzenia działalności polegającej na regeneracji fabrycznej, która obecnie obejmuje części traktowane jako odpady oraz niebędące

			odpadami – przez wyłączenie tych części spod definicji odpadów, podmioty te nie będą musiały uzyskiwać pozwoleń na zbieranie i przetwarzanie odpadów.
Wprowadzający sprzęt	Ok. 11 tys.	Rejestr BDO (według danych na dzień 30.12.2024 r.)	Zwolnienie z administracyjnego obowiązku organizacji i finansowania zagospodarowania zużytego sprzętu elektronicznego i elektronicznego powstałego z paneli fotowoltaicznych wprowadzonych do obrotu pomiędzy 13 sierpnia 2005 r. a 1 stycznia 2016 r. oraz sprzętu innego niż wskazany w załączniku nr 6 do ustawy wprowadzonego do obrotu pomiędzy 13 sierpnia 2005 r. a 1 stycznia 2018 r., innego niż przeznaczony dla gospodarstw domowych, przy utrzymaniu mechanizmów stymulujących popyt na usługi zbierania i przetwarzania ww. sprzętu.
Użytkownicy sprzętu elektrycznego i elektronicznego innego niż przeznaczony dla gospodarstw domowych	Brak danych	-	Nałożenie administracyjnego obowiązku organizacji i finansowania zagospodarowania zużytego sprzętu elektronicznego i elektronicznego powstałego z paneli fotowoltaicznych wprowadzonych do obrotu pomiędzy 13 sierpnia 2005 r. a 1 stycznia 2016 r. oraz sprzętu innego niż wskazany w załączniku nr 6 do ustawy wprowadzonego do obrotu pomiędzy 13 sierpnia 2005 r. a 1 stycznia 2018 r., innego niż przeznaczony dla gospodarstw domowych, przy utrzymaniu mechanizmów stymulujących popyt na usługi zbierania i przetwarzania ww. sprzętu.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt nie był przedmiotem pre-konsultacji.

Projekt, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa¹⁰⁾ i § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów¹¹⁾, został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt ustawy w ramach konsultacji publicznych, z 30-dniowym terminem składania uwag, otrzymali:

- 1) APPLiA Polska;
- 2) COBRO – Instytut Badawczy Opakowań;

¹⁰⁾ Dz. U. z 2025 r. poz. 667, z późn. zm.

¹¹⁾ M.P. z 2025 r. poz. 408.

- 3) Federacja Regionalnych Związków Gmin i Powiatów RP;
- 4) „E-WASTE RECYCLING” Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A.;
- 5) Izba Przemysłowo-Handlowa Gospodarki Złomem;
- 6) Green Office Ecologic;
- 7) Izba Przemysłowo-Handlowa Inwestorów w Polsce;
- 8) Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu;
- 9) Krajowa Izba Gospodarcza;
- 10) Krajowa Izba Gospodarki Odpadami;
- 11) Ogólnopolska Federacja Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 12) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Zagospodarowania Odpadów Komunalnych „Komunalnik”;
- 13) Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców;
- 14) Polska Izba Gospodarcza „Ekorozwój”;
- 15) Polska Izba Odzysku i Recyklingu Opakowań;
- 16) Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji;
- 17) Polski Związek Przetwórców Tworzyw Sztucznych;
- 18) Polskie Stowarzyszenie Ochrony Roślin;
- 19) Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Kosmetycznego i Detergentowego;
- 20) Polska Izba Ekologii;
- 21) Polska Izba Gospodarki Odpadami;
- 22) Stowarzyszenie Dystrybutorów i Producentów Części Motoryzacyjnych;
- 23) Stowarzyszenie Forum Recyklingu Samochodów FORS;
- 24) Stowarzyszenie Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami;
- 25) Stowarzyszenie „Polski Recykling”;
- 26) Stowarzyszenie Producentów i Importerów Akumulatorów i Baterii w Polsce;
- 27) Unia Metropolii Polskich;
- 28) Związek Gmin Wiejskich RP;
- 29) Związek Miast Polskich;
- 30) Związek Pracodawców Branży Elektroodpadów i Opakowań ELEKTRO-ODZYSK;
- 31) Związek Pracodawców Gospodarki Odpadami;
- 32) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 33) Związek Cyfrowa Polska;
- 34) WWF Polska.

Projekt został również przekazany do zaopiniowania, z 30-dniowym terminem zgłaszania uwag:

- 1) wojewodom;
- 2) marszałkom województw;
- 3) wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska;
- 4) regionalnym dyrektorom ochrony środowiska;
- 5) Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego;
- 6) Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska;
- 7) Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska;
- 8) Prezesowi Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
- 10) Rzecznikowi Małych i Średnich Przedsiębiorców;
- 11) Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych.

Z uwagi na zakres projektu, który dotyczy praw i interesów związków pracodawców, projekt podlegał opiniowaniu przez reprezentatywne organizacje pracodawców. Projekt do zaopiniowania z terminem zgłaszania uwag w ciągu 30 dni otrzymały następujące reprezentatywne organizacje pracodawców:

- 1) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) Konfederacja Lewiatan;
- 3) Związek Rzemiosła Polskiego;
- 4) Związek Pracodawców Business Centre Club;
- 5) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 6) Federacja Przedsiębiorców Polskich;

7) Polskie Towarzystwo Gospodarcze.

Projekt podlega opiniowaniu przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, gdyż dotyczy spraw związanych z samorządem terytorialnym, o których mowa w ustawie z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej¹²⁾.

Projekt dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego¹³⁾, w związku z czym wymaga zaopiniowania przez Radę Dialogu Społecznego.

Projekt nie wymaga zaopiniowania przez związki zawodowe w trybie art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych¹⁴⁾, gdyż zakres projektu nie dotyczy spraw pracowniczych i zadań związków zawodowych.

Projekt ustawy nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnień.

Wyniki opiniowania i konsultacji publicznych zostały omówione w raporcie z konsultacji i opiniowania, zawierającym zestawienie przedstawionych stanowisk lub opinii i odniesienie się do nich przez organ wnioskujący, udostępnionym na stronie Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
budżet państwa	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
JST	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Wydatki ogółem	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
budżet państwa	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
JST	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Saldo ogółem	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
budżet państwa	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
JST	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

Źródła finansowania	Projekt ustawy nie powoduje skutków finansowych dla jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, polegających na zwiększeniu wydatków lub zmniejszeniu dochodów tych jednostek w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów.
---------------------	---

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	-
--	---

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-

¹²⁾ Dz. U. z 2024 r. 949.

¹³⁾ Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.

¹⁴⁾ Dz. U. z 2025 r. poz. 440, z późn. zm.

	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	-	-	-	-	-	-	-
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Proponowane rozwiązania będą wywierać wpływ na działalność przedsiębiorców w zakresie możliwości realizacji obowiązków, które nakłada na nich ustawa, przez autoryzowanego przedstawiciela. Formalny obowiązek organizacji i finansowania zagospodarowania zużytego sprzętu elektronicznego i elektronicznego powstałego z paneli fotowoltaicznych wprowadzonych do obrotu pomiędzy 13 sierpnia 2005 r. a 31 grudnia 2015 r. oraz sprzętu innego niż wskazany w załączniku nr 6 do ustawy wprowadzonego do obrotu pomiędzy 13 sierpnia 2005 r. a 31 grudnia 2017 r., innego niż przeznaczony dla gospodarstw domowych, zostanie przeniesiony z wprowadzających na użytkowników, przy utrzymaniu mechanizmów stymulujących po stronie wprowadzających popyt na usługi zbierania i przetwarzania ww. sprzętu.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Proponowane rozwiązania będą wywierać wpływ na działalność przedsiębiorców w zakresie możliwości realizacji obowiązków, które nakłada na nich ustawa, przez autoryzowanego przedstawiciela. Formalny obowiązek organizacji i finansowania zagospodarowania zużytego sprzętu elektronicznego i elektronicznego powstałego z paneli fotowoltaicznych wprowadzonych do obrotu pomiędzy 13 sierpnia 2005 r. a 31 grudnia 2015 r. oraz sprzętu innego niż wskazany w załączniku nr 6 do ustawy wprowadzonego do obrotu pomiędzy 13 sierpnia 2005 r. a 31 grudnia 2017 r., innego niż przeznaczony dla gospodarstw domowych, zostanie przeniesiony z wprowadzających na użytkowników, przy utrzymaniu mechanizmów stymulujących po stronie wprowadzających popyt na usługi zbierania i przetwarzania ww. sprzętu.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-						
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	-						

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	-
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

<input type="checkbox"/> nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	<input type="checkbox"/> tak <input checked="" type="checkbox"/> nie <input type="checkbox"/> nie dotyczy
<input type="checkbox"/> zmniejszenie liczby dokumentów <input type="checkbox"/> zmniejszenie liczby procedur <input type="checkbox"/> skrócenie czasu na załatwienie sprawy <input type="checkbox"/> inne:	<input type="checkbox"/> zwiększenie liczby dokumentów <input type="checkbox"/> zwiększenie liczby procedur <input type="checkbox"/> wydłużenie czasu na załatwienie sprawy <input type="checkbox"/> inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	<input type="checkbox"/> tak <input type="checkbox"/> nie <input checked="" type="checkbox"/> nie dotyczy

Komentarz:
W konsekwencji wprowadzanych zmian obowiązki użytkownika sprzętu innego niż przeznaczony dla gospodarstw domowych, dotyczące finansowania zbierania i przetwarzania zużytego sprzętu, zostają rozszerzone o zużyty sprzęt powstały z paneli fotowoltaicznych wprowadzonych do obrotu od dnia 13 sierpnia 2005 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz o zużyty sprzęt powstały ze sprzętu innego niż wymieniony w załączniku nr 6 do ustawy, wprowadzonego do obrotu od dnia 13 sierpnia 2005 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. Z tego obowiązku zostaje natomiast formalnie zwolniony wprowadzający sprzęt.

9. Wpływ na rynek pracy

Projekt nie ma wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

<input type="checkbox"/> środowisko naturalne <input type="checkbox"/> sytuacja i rozwój regionalny <input type="checkbox"/> sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	<input type="checkbox"/> demografia <input type="checkbox"/> mienie państwowe <input type="checkbox"/> inne:	<input type="checkbox"/> informatyzacja <input type="checkbox"/> zdrowie
Omówienie wpływu	-	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Przewiduje się, że projektowana ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Projekt nie wymaga ewaluacji. W zakresie ustawy o zużytych sprzęcie wprowadzane jest dostosowanie do znowelizowanej dyrektywy. Natomiast w zakresie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji wprowadza się instytucję autoryzowanego przedstawiciela, który już występuje w innym akcie prawnym.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
-		